

Pietarsaarelainen Festerday katkaisi mädäntymisprosessinsa

Kuolometallistien komea paluu

Festerday nykymuodossaan. Antti Räisälä (vas.), Kena Strömsholm, Teemu Saari, Timo Kontio ja Veijo Pulkkinen.

Jouni Nikula (KP)

Pala pohjalaista metallihistoriaa on pakattu yksiin kansiin turkulaisen Svart Recordsin toimesta. Huomenna julkaistava *The Four Stages of Decomposition* on Pietarsaassa 1980-luvun lopulla perustetun Festerdayn ensimmäinen virallinen julkaisu.

Tupla-cd:nä ja triplavinyylinä saatava levy tarjoilee uutta ja vanhaa. Kahdeksan uudelleen-äänitettyä Festerday-kappaletta sisältävän *Recomposition*-albumin lisäksi mukana ovat yhtyeen kaikki kolme demoa, treenikämpänauhoitus vuodelta 1990 ja live vuodelta 1991.

– Demoja leviteltiin aikoinaan tape tradingina ja kavereiden kesken. Lähettelin niitä myös zinelehtiin. Demoja oli liikkeellä joitain satoja. Treenikämpänauhoitus ja ensimmäinen keikkamme ovat levyn bonuksia, sanoo laulaja Kena Strömsholm.

Kuolometalliarkistoista huolimatta kokonaisuuden maku ei ole läpeensä ummehtunut.

Viimeisimmät äänitykset ovat vajaan vuoden takaa.

– Teimme vanhoihin biiseihimme rakennemuutoksia ja lyriikoiden viilauksia. Äänitimme treenikämpillä Vantaalla ja Pietarsaaressa. Laulut tein työhuoneessani Raaseporissa, sanoo Strömsholm.

The Four Stages of Decomposition ei ole Festerdayn testamentti. Enemminkin kyseessä on uusi alku.

– Tämä ei ole tässä. Olemme jatkamassa keikkatoimintaa aktiivisesti. Riffejäkin on jo sataan uuteen biisiin seuraavalle levyille. Festerday on nyt pääjuttu, johon tulevat vuodet satsataan.

Mätänemisen muoto on muuttunut

Festerdayn paluuidea lähti kypsymään vanhan soittoporukan saunaillan innoittamana.

– Aloimme kuunnella vanhoja nauhoja. Eivätkä ne niin huonoja olleetkaan. Suuri osa uudemmissa bändiprojekteistamme oli vedetty päätökseen, joten meillä oli saumaa rämpytellä huvikseen vanhalla kokoonpanolla. Kaikki saatiin messiin paitsi basisti Jakke Mäki, joka oli kuollut vuonna 1999. Ajattelimme, että jos saamme levydiilin, se on kunnianosoitus Mäelle, kertaa Strömsholm.

Levydiili tuli. Strömsholm sanoo, että hänen ”yhtenä iltana tekemäänsä pikku selosteeseen” vastasivat kaikki kolme yhtiötä, joilta hän tiedusteli halukkuutta yhteistyöhön. Festerdayn kulttiasema suomalaisen kuolometallin kentällä oli ainakin alan ihmisten muistissa.

– Valitsimme Svartin, koska heillä on mahtipontisia LP-juttuja ja yhtiö on suomalainen.

Vieläkö bändi keskittyy lyriikoissaan kuolemaan ja mätänemiseen?

– Brutaalia, Carcass- ja Napalm Death -vaikutteista sanoitusmaailmaa jaksoi ehkä kaksi demoa.

Nykyään emme katsele mätänemisprosessia kehollisesti vaan ikkunan takaa, sitä, mitä maailmassa tapahtuu.

Strömsholm työskentelee pankissa. Antaako työpaikka inspiraatiota sanoituksiin?

– Bisnes kuin bisnes on nykyään tosi raadollista, hän nauraa.

Demotusta Kokkolassa

Kun Kena Strömsholm, Timo Kontio, Miikka Timonen ja Jallu Honkaniemi perustivat Festerdayn, he olivat vielä lapsia, ”juuri yläasteelle päässeitä”.

Nimeksi vakiintui Festerday, joka napattiin vaikuttajabändi Carcassin biisistä.

Strömsholm sanoo, että pieniin metallimiehiin suhtauduttiin alusta asti hyvin.

– Vanhemmat punkkarikaverit ottivat meidät siipiensä suojaan. Saimme lämpöpäriekkoja.

Soitimme muun muassa Pelle Miljoonan ja Klamydian sekä hc-punkbändien, kuten Sätkynuken kanssa.

Myöhemmin keikkailimme muun muassa Impaled Nazarenen ja Sentencedin kanssa.

Olimme anarkistin näköisiä pitkätukkia. Varmasti herätimme pahennustakin Pohjanmaan uskonnollisissa piireissä.

Ensimmäisen demonsa Festerday teki ”kiireessä ja vähäisellä treenipohjalla” Pietarsaaressa Johan Forslundin johdolla.

– Forslund työskentelee nykyään Martti Servon keikkamiksaajana ja studiossa Pitäjänmäellä.

Rumpalina oli kokkolalainen Veijo Pulkkinen, joka kuitenkin halusi keskittyä omaan

kuolometallijuttuunsa. Välimatka Kokkolasta Pietarsaareen ei ollut pikku juttu autottomassa iässä.

Seuraavat kaksi demoaan Festerday teki Kokkolassa Kari Sallin studiolla. Strömsholm lähetti niitä levy-yhtiöille ja fanzineihin.

– Kokkolalaiset Jakke Mäki (basso) ja Teemu Kilponen (rummut) olivat liittyneet bändiin. Kilponen soittaa nykyään Hidria Space- folkissa.

Aktiivinen työ toi tulosta. Strömsholm alkoi saada otetta metalliskenestä ja levy-yhtiökuvioista. Wild Rags, Peaceville ja Drowned olivat kiinnostuneita yhteistyöstä Pohjanmaan metallijunioreiden kanssa.

– Wild Rags levitteli jo nauhojamme jenkeissä. Samalla kirjoittelin Peacevillen kanssa mahdollisuudesta julkaista levymme. Koko death metal -skene alkoi kuitenkin hyytyä vuonna 1992. Metallia oli menossa entistä aggressiivisempaan suuntaan, lisäksi grunge nousi suosioon. Meidän olisi ollut pakko muuttua. Päätimme lopettaa. Olimme kuitenkin olleet tiiviisti yhdessä ja treenikämpälle lapsista asti.

...and Oceans, Havoc Unit...

Kena Strömsholm veikkaa, että Festerdayn muusikot ovat ehtineet vaikuttaa jopa kahdessakymmenessä bändissä. Hän itse jatkoi kitaristi Teemu Saaren kanssa ”Clawfinger-tyyliseen”, modernimman metallin suuntaan.

– Treenasimme Kokkolassa. Homma ei kuitenkaan oikein lähtenyt. Perustimme Festerdayn pohjalta bläckisnyansseilla varustetun ...and Oceansin. Haimme uudenlaista nyanssia black metalliin, sanoo Strömsholm.

Pietarsaassa uransa aloittanut ...and Oceans julkaisi neljä studiolevyä, joista viimeisimmät Century Median kautta, ja teki useita kiertueita.

– Sen jälkeen oli taas aika vaihtaa sivua. Perustimme vuonna 2005 Havoc Unitin, joka vei äärimetallin äärimmäisyyksiin Meshuggahin tyyliin. Rumpaliksi otimme Kai Hahton oppilaan Sami Latvan, joka soittaa muun muassa Rotten Soundissa. Julkaisimme yhden levyn jenkkifirman kautta. Venytimme purkkaa niin paljon, että pää alkoi hajota. Seuraavan levyn olisi pitänyt olla ambientia tai pelkää hiljaisuutta. Lopetimme.

Strömsholmilla on ollut useita bändivirityksiä Havoc Unitin jälkeenkin. Lisäksi hän on ollut pyörittämässä ambienttiin ja konemusiikkiin keskittynyttä pienlevy-yhtiötä ja aloittamassa metallilehti Infernoa.

– Olin ensin toimittajana Suomi Finland Perkeleessä. Sen kaaduttua perustimme Infernon, jonka myimme noin kuuden vuoden veivaamisen jälkeen pois. Olen tyyppi, joka ei odottele vaan heittää löylyä kiukaalle. Opin jo skidinä olemaan promoottori bändihommissa.

Festerday treenaa edelleen Pietarsaassa. Miksi sen kaltainen äärimmäisyyksien yhtye syntyi juuri Pietarsaassa?

– Moni metallibändi on syntynyt tehdaskaupungissa. Ehkä hengitimme tehtaiden saastaa pienestä pitäen.